

Τί θησαυρίζεις;

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Η Αδελφότης Θεολόγων “Ο ΣΩΤΗΡ” δημοσιεύει ορθόδοξο πνευματικό κείμενο, κατά τις 21 Μαρτίου 2019, υπό τον ερωτηματικό τίτλο “Τί θησαυρίζεις;”. “Αξίζει, λοιπόν, να έντείνουμε την προσπάθειά μας για να αύξήσουμε τούς ού-ράνιους θησαυρούς μας” όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά. Διαβάστε το κείμενο:

“Ο άνθρωπος μέσα στον Παράδεισο της τρυφής ήταν βασιλιάς και ἄρχοντας. Απολάμβανε ὅλα τὰ ἐπίγεια ἀγαθὰ τοῦ Παραδείσου, ἀλλὰ ἦταν στολισμένος καὶ μὲ ἀνεκτίμητους οὐράνιους θησαυρούς. Μὲ τὴν ἀπομάκρυνσή του ὅμως ἀπὸ τὸν Παράδεισο κατάντησε ξεπεσμένος ἄρχοντας, ἀφοῦ ἔχασε ἐπίγειους καὶ οὐράνιους θησαυρούς. Γι’ αὐτὸ διατηρεῖ ζωντὰ τὸν πόθο μέχρι σήμερα νὰ ἀποκτᾷ θησαυρούς. Ὁ Κύριος διοχετεύει τὴν ἐπιθυμία μας αὐτὴ ὀρθά. Καὶ μᾶς

συμβουλεύει νὰ μὴν ἐπιδιώκουμε ἐπίγειους, ἀλλὰ οὐράνιους θησαυρούς. «Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν», μᾶς λέει, «θησαυρούς ἐπὶ τῆς γῆς...», ἀλλὰ «θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυρούς ἐν οὐρανῷ» (Ματθ. ς´ 19-20). Ἄς δοῦμε, λοιπόν, γιατί πρέπει νὰ ἔχουμε ὡς στόχο καὶ σκοπὸ τῆς ζωῆς μας τοὺς οὐράνιους καὶ ὄχι τοὺς ἐπίγειους θησαυρούς.

Τὰ πλούτη, τὰ ροῦχα, τὰ χρυσαφικά, τὰ πολυτελῆ σπίτια καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ ὑλικά καὶ ἐπίγεια ἀγαθὰ εἶναι προσωρινὰ καὶ ἀβέβαια. Σαπίζουν, μολύνον-ται, χαλοῦν οἱ τροφές. Ἔχουν ἡμερομηνία λήξεως. Φθείρονται καὶ τὰ ἀχρηστεύει ὁ σκόρος τὰ ροῦχα καὶ κατατρῶγει ἡ σκουριὰ τὰ μέταλλα. Ὁ νόμος τῆς φθορᾶς παντοῦ. Κυνηγοῦν οἱ κλέφτες τὸ χρῆμα καὶ τὰ χρυσαφικά καὶ ὅ,τι πολύτιμο. Ἀκόμη καὶ τὰ θησαυροφυλάκια τῶν Τραπεζῶν κινδυνεύουν. Ἐνας σεισμὸς ἰσοπεδώνει πολυτελεῖς οἰκοδομές. Μιὰ φωτιὰ ἀφήνει μόνο τοὺς τέσσερις τοίχους. Ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν συμβοῦν αὐτά, ὁ θάνατος μᾶς χωρίζει ξαφνικά ἀπὸ ὅλα, γιὰ τὰ ὁποῖα τόσους κόπους καταβάλαμε, πρὶν προλάβουμε νὰ τὰ χαροῦμε. Ὅπως συνέβη μὲ τὸν ἄφρονα πλούσιο, ποὺ ἄκουσε τὸ «Ἄφρον», ἀνόητε ἄνθρωπε, αὐτὴ τὴ νύχτα φοβεροὶ δαίμονες ἀπαιτοῦν νὰ πάρουν τὴν ἀθάνατη ψυχὴ σου. Αὐτὰ ποὺ ἐτοίμασες σὲ ποιὸν θὰ μείνουν; (Λουκ. ιβ´ [12] 20).

Γιὰ τοὺς κινδύνους ποὺ ἀπειλοῦν τὴν ὑπόστασι τοῦ ἐπίγειου πλούτου, λέει χαρακτηριστικὰ καὶ τὰ ἐξῆς ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος: Δὲν θὰ ὑποστεῖς μικρὴ ζημιὰ, μὲ τὸ νὰ προσηλωθεῖς στὰ ἐπίγεια καὶ νὰ γίνεις ἀπὸ ἐλεύθερος ποὺ εἶσαι δοῦλος καὶ νὰ ξεπέσεις ἀπὸ τὰ οὐράνια καὶ τίποτε ἀνώτερο νὰ μὴν μπορεῖς νὰ καταλάβεις. Ἀλλὰ νὰ ἀπασχολεῖται ἡ διάνοιά σου πάντα μὲ χρήματα καὶ τόκους καὶ δανείσματα καὶ κέρδη καὶ παράνομο πλουτισμό... Γίνεται χειρότερος ἀπὸ κάθε δοῦλο καὶ αἰχμάλωτο, γιατί ἐξουσιάζεται ἀπὸ τὸν φοβερότερο τύραννο. Καὶ τὸ σπουδαιότερο ἀπὸ ὅλα, προδίδεις τὴν εὐγένεια καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀνθρώπου.

Σκλαβώνεται λοιπὸν εὐκόλα ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τοὺς ἐπίγειους θησαυρούς καὶ ἡ ψυχὴ του μένει ἄδεια. Δυστυχισμένη. Σὰν τὸ στρεῖδι κολλημένη στὴ γῆ. Σὰν τὸν ἄετὸ ποὺ τὸν κλείνουν σὲ ὀρνιθώνα!

Γιὰ νὰ μὴ συμβοῦν αὐτὰ τὰ ὄντως τραγικά, ὁ Κύριος μᾶς προτρέπει νὰ συγκεντρώνουμε οὐράνιους θησαυρούς. Αὐτοὶ δὲν διατρέχουν κίνδυνο ἀπὸ σάπισμα, σκουριά, σκόρο, κλοπὴ... Καὶ ὄχι μόνο εἶναι ἀσφαλεῖς καὶ βέβαιοι, ἀλλὰ γεμίζουν τὸ ἐσωτερικὸ μας μὲ ἀνέκφραστη χαρὰ καὶ εὐτυχία. Καὶ μᾶς βοηθοῦν νὰ στρέψουμε πρὸς τὰ ἄνω τὶς καρδιές μας.

Ποιοὶ εἶναι αὐτοὶ οἱ θησαυροί; Ἡ κάθε μορφή ἐλεημοσύνης καὶ ἀγάπης. Ὅ,τι

προσφέρεται στοὺς «ἐλαχίστους» ἀδελφούς μας καὶ καθιστᾷ ἀπέναντί μας χρεώστη τὸν ἴδιο τὸν Θεό. Αὐτὸ κατατίθεται στὴν Τράπεζα τοῦ Οὐρανοῦ. Δανεῖζεται στὸν Θεὸ καὶ Αὐτὸς κατὰ τὸ ποσὸ καὶ τὴ διάθεση ποὺ τὸ προσφέρει κανεῖς, θὰ τοῦ τὸ ἀνταποδώσει (βλ. Παρ. ιθ' [19] 17). «Μὲ τὸ ὀλίγον ὅπου ἔχεις μὲ δικαιοσύνην, δύνασαι νὰ ἐλεεῖς τοὺς πένητας καὶ νὰ ἀγοράσεις τὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ», συμβουλεύει καὶ ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος (Λόγος ις' περὶ φιλαργυρίας, ε'). Οὐράνιος θησαυρὸς εἶναι καὶ ἡ προσ-ευχή, ποὺ συνοδεύει τὴν ἐλεημοσύνη καὶ μὲ τὴ βοήθειά της φθάνει στὸν θρόνο τοῦ Θεοῦ. «Κορνήλιε», εἶπε ὁ ἄγγελος, «αἱ προσευχαί σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ» (Πράξ. ι' [10] 4).

Ὅλα αὐτὰ ἔχουν ἐπικαιρότητα, τώρα ποὺ διερχόμαστε τὴ νηστεία τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Ἕνας λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο γίνεται ἡ νηστεία εἶναι καὶ νὰ μπορούμε τὶς οἰκονομίες τῶν περιττῶν δαπανῶν γιὰ τὴ διατροφή μας νὰ τὶς διαθέτουμε γιὰ ἐλεημοσύνη.

Βεβαίως μαζί μὲ τὶς πράξεις τῆς ἀγάπης, οὐράνιος θησαυρὸς εἶναι καὶ κάθε ἀρετή: ἀγνότητα, σεμνότητα, συγχωρη-τικότητα, ταπεινοφροσύνη, -πραότητα, δικαιοσύνη... Μὴν ξεχνοῦμε ὅτι τὸ πνεῦ-μα τοῦ Θεοῦ μακαρίζει τοὺς πιστοὺς, ποὺ ἐνωμένοι μὲ τὸν Χριστό, γεμάτοι μὲ τέτοια ἔργα ἀγάπης καὶ ἀρετῆς, ποὺ εἶναι οὐράνιοι θησαυροί, φεύγουν ἀπὸ τὴ γῆ γιὰ τὴν αἰώνια ἀνάπαυση. Γιατὶ τὰ ἔργα τοὺς τοὺς συνοδεύουν. «Τὰ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν» (Ἀποκ. ιδ' [14] 13).

Ἀξίζει, λοιπόν, νὰ ἐντείνουμε τὴν προσπάθειά μας γιὰ νὰ αὐξήσουμε τοὺς οὐ-ράνιους θησαυρούς μας”.